

Bezinning 512: Zender en zendingen

Lucas 10,13-16 = wekdagen 26° week vrijdag

Het Woord

[Jezus zei:] 'Wee Chorazin, wee Betsaida, want als in Tyrus en Sidon de wonderen waren gebeurd die bij jullie gebeurd zijn, zouden de inwoners van die steden zich allang in een boetekleed hebben gehuld en met stof op hun hoofd tot inkeer gekomen zijn. Wanneer het oordeel komt, zal het lot van Tyrus en Sidon draaglijker zijn dan dat van jullie. En jij, Kafarnaum, je denkt toch niet dat je tot in de hemel zult worden verheven? In het diepst van de dodenrijk zul je afdalen! Wie naar jullie luistert, luistert naar Mij, en wie jullie afwijst, wijst Mij af. En wie Mij afwijst, wijst Hem af die Mij gezonden heeft.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Jezus spreekt tot twee en zeventig¹ leerlingen, die Hij twee aan twee² uitzendt. Ze worden omschreven als 'oogsters': de oogst van de eindtijd is aangebroken. Ze gaan op weg met de vrede van God in hun hart. En ze mogen verkondigen dat het Koninkrijk van God de mensen bereikt heeft. Maar er is wel een grote voorwaarde: de toehoorders verwelkomen hen en hun boodschap of verwerpen hen. Hen verwelkomen betekent dat ze binnengaan in het Rijk. Hen verwerpen heeft tot gevolg dat ze erbuiten blijven en werkelijk in het dodenrijk verdwijnen.

Het gaat over de ernst van de eeuwigheid en de eeuwige vreugde en vrede. Jezus laat die aanvoelen met profetische woorden: scherp en bijzonder doordringend. Maar God dringt zijn vreugde en vrede niet op. Hij biedt aan, dringt aan, kondigt aan, geeft tekenen, zendt zijn Zoon, zendt mensen ... Maar het werkt maar als mensen God, zijn Rijk en zijn boodschap uit vrije wil onthalen.

Jezus duidt drie steden aan, die zich aan de oever van het meer van Galilea bevinden: Chorazin, Betsaida en Kafarnaum. Blijkbaar hebben ze Jezus en zijn boodschap niet onthaald. Ze hebben tekenen en wonderen gezien en machtige woorden gehoord, maar als voorbijgaande nieuwtjes opzij geschoven. Nochtans was Jezus' optreden zo duidelijk, dat de twee buitenlandse steden

¹ Volgens Genesis 10,2-31 zijn er 71 volkeren. Lucas gebruikt dit getal dus om aan te duiden dat de verkondiging universeel is.

² Want een getuigenis heeft pas rechtsgeldigheid als er twee of drie getuigen zijn.

Tyrus en Sidon zich wel zouden bekeerd hebben. Die twee steden stonden nochtans bekend als bijzonder zondig ...

Op het einde richt Jezus zich tot de twee en zeventig leerlingen. Er is een volkomen eenheid tussen Hem, die hen zendt, en de leerlingen die gezonden zijn. Hen afwijzen of onthalen is Jezus afwijzen en onthalen. Zelfs meer: ook God afwijzen of onthalen die Jezus gezonden heeft. Voor alle geloofsverkondigers is dit een zeer sterke bemoediging: ze gaan nooit alleen op weg. Jezus Christus zelf gaat met hen mee en deelt in al hun ervaringen, zowel positief als negatief.

Het Woord in mijn leven

Hoe moeizaam verwelkom ik Gods Rijk en Jezus' boodschap? Welke aspecten van zijn boodschap wijs ik af? Waarom? Ervaar ik dat Jezus bij mij is als ik zijn boodschap verkondig? Hoe?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U zendt velen uit
om het Rijk aan te kondigen,
om mensen binnen te leiden
in de goddelijke vrede en vreugde.
Ook mij geeft U die zending.
Maar U blijft mij ook nabij.
Wat ik meemaak, neemt U op zich.
Wat ik ervaar, raakt U in het hart.
Geef vooral dat ik zelf
U en Uw Rijk verwelkom.
Geef alle verkondigers de kracht
om trouw te blijven aan hun zending.
Maak het hart van velen bereid
om het evangelie te onthalen.
Zo vinden ze de vervulling:
Uw vrede, Uw vreugde,
Uw eeuwig leven. Amen.

© Eric Haelvoet 2016